

[Statsministeren.]

tilfældet i visse andre lande, var gjort en uddannelsesmæssig indsats i forhold til de arbejdsløse. Jeg må dog pege på, at der er 20 mill. kr. til undervisningsministeriet og 30 mill. kr. til arbejdsministeriet, og disse 50 mill. kr. er en ekstra indsats for at fremme uddannelsesmulighederne netop for de unge arbejdsløse, så man kan ikke sige, at der ikke er gjort noget, eller rettere at der ikke er lagt op til, at der skulle ske noget på dette område. I øvrigt tror jeg også, at hele vores uddannelsessystem i forhold til arbejdsmarkedet er udviklet på en sådan måde, at det i høj grad tåler sammenligning også med de højtudviklede og ofte socialdemokratiske ledede lande, som hr. Wilhjem henviste til.

Hr. Knud Jespersen mente, at min redegørelse her i tinget havde været en redegørelse, hvori jeg forklarede om alt det gode, vi så gerne ville, men at der var sådan et stygt og ondt flertal i tinget. Det er da klart, at skal man forklare om en regerings politik, så skal man ikke alene forklare om det gode, den har gennemført, men må vel også pege på, hvor det ikke har været muligt at komme igennem med sine synspunkter, uden at man af den grund begynder at opfatte tingene, som om flertallet var ondt. Men det flertal, der nu engang er, har en, på adskillige områder i hvert fald, principielt anden holdning og specielt en anden holdning til, hvor langt og hvor meget staten og samfundet skal gå ind for at genoprette beskæftigelsen og den slags ting. Det er den slags ting, der har skilt os i folketinget, men igen er det glædeligt, at det alligevel hele tiden, trods visse uoverensstemmelser, har været muligt at skabe flertal for en betydelig indsats, og jeg tror også, at folketingssamlingen vil slutte med den samme tendens.

Jeg vil slutte med at understrege det, som hr. Svend Erik Sørensen sagde. Også han gav udtryk for, at kristeligt folkeparti og uden tvivl også andre partier var åbent indstillet over for andre planer, der kan fremme beskæftigelsen. Jeg tror, at vi kan få brug for det, selv om vi med en vis glæde kan se tilbage på det, vi allerede er blevet enige om, og som også vil have en gavnlig virkning. Jeg er enig med hr. Svend Erik Sørensen, der sagde: ved fælles hjælp skal vi rette skuden op. Det kan ikke gøres af et min-

dretal. Der skal et flertal til, og lad det helst blive så stort som muligt. Skuden skal rettes op. Kan det ikke ske nu, så om en 2-3 år. Jeg vil gerne sige, at det bør ske så hurtigt som overhovedet muligt, og jeg håber, at en fælles indsats fra folketingets partier kan virke i den retning.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor taletiden er indtil 8 minutter, og jeg beder de ordførere, der ønsker ordet, om at melde sig.

Auken (S):

Først en enkelt bemærkning til hr. Wilhjem i anledning af proceduren i forbindelse med behandlingen af kommunisternes forslag til folketingsbeslutning nr. I.

Som hr. Wilhjem ved, men måske ikke mange i folketinget er klar over, så var det jo, havde jeg nær sagt, et forslag, der indeholdt alt det gode fra havet, som kommunisterne kunne tænke sig at pege på i den aktuelle situation, altså forslag, der gik på tværs af den normale udvalgsopdeling herinde. Da det første og vigtigste forslag vedrørte arbejdsmarkedsudvalget, blev forslaget henvist til behandling i arbejdsmarkedsudvalget. Efter aftale med en af forslagsstillerne, hr. Jørgen Jensen, i arbejdsmarkedsudvalget blev det aftalt, at hvis man ønskede andre dele af forslaget, som intet havde med arbejdsmarkedsudvalget at gøre, belyst og gennemgået på normal måde, så måtte man selv i de respektive fagudvalg drage omsorg for, at det blev gennemgået.

Jeg tror, hr. Wilhjem vil være enig med mig i, at det ville være en uoverkommelig opgave for folketinget at skulle koordinere gennemgangen af sådanne buketforslag. Jeg tror, at ansvaret for en forsvarlig behandling i de enkelte udvalg må påhvile den forslagsstiller, der ønsker at kæde en lang række forskelligartede forslag sammen.

Med hensyn til det dagsordensforslag, som hr. Knud Jespersen har stillet, vil jeg sige, at det er socialdemokratiets opfattelse, at vi ikke kan stemme for dette dagsordensforslag. Det udtrykker noget, som vi for så vidt ikke er uenige i, nemlig at vi også skal bruge de sidste uger af dette folketingsår til en positiv indsats i forhold til beskæftigelsen, og der ligger jo en række